

Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ
СУД У БЕОГРАДУ
Посебно одељење
Кж-По1-Тои 4/24
21.6.2024. године
Београд

АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ, Посебно одељење за организовани криминал, у већу састављеном од судије Мирјане Поповић, председника већа и судија Снежане Јовановић и Јелене Шкулић, чланова већа, са записничарем Оливером Мандић Јоксић, у поступку против **осуђеног АА и др.**, по захтеву за трајно одузимање имовине проистекле из кривичног дела, одлучујући о жалбама пуномоћника трећег лица ББ, адвоката Огњена Радића, пуномоћника осуђеног АА и трећег лица ББ, адвоката Далибора Катанчевића, пуномоћника трећег лица ВВ, адвоката Мирослава Ђорђевића, трећег лица ББ и трећег лица ВВ, изјављеним против решења Вишег суда у Београду, Посебног одељења за организовани криминал Тои-По1 бр. 4/23 од 25.10.2023. године, у седници већа одржаној у присуству јавног тужиоца за организовани криминал Наташе Трнинић, донео је дана 21. јуна 2024. године

РЕШЕЊЕ

УВАЖАВАЊЕМ жалби пуномоћника осуђеног АА и трећег лица ББ, адвоката Далибора Катанчевића, трећег лица ББ и његовог пуномоћника, адвоката Огњена Радића и трећег лица ВВ и њеног пуномоћника, адвоката Мирослава Ђорђевића, **УКИДА СЕ** решење Вишег суда у Београду, Посебног одељења за организовани криминал Тои-По1 бр. 4/23 од 25.10.2023. године, па се предмет **УПУЋУЈЕ** првостепеном суду на поновно одлучивање.

Образложење

Решењем Вишег суда у Београду, Посебног одељења за организовани криминал Тои-По1 бр. 4/23 од 25.10.2023. године, усвојен је захтев Тужилаштва за организовани криминал за трајно одузимање имовине проистекле из кривичног дела ОИК.С 21/09 од 06.03.2023. године, па се од осуђеног – власника имовине АА, осуђеног у одсуству пресудом Вишег суда у Београду, Посебно одељење за организовани криминал К.По1 бр. 82/16 од 10.12.2008. године, која пресуда је преиначена пресудом Апелационог суда у Београду, Посебно одељење Кж1-По1 15/21 од 16.05.2022. године, због кривичног дела неовлашћена производња, држање и стављање у промет опојних дрога из члана 246 став 2 у вези са ставом 1 КЗ (Сл.гласник РС број 85/05) на казну затвора у трајању од 15 година, трајно одузима имовина проистекла из кривичног дела и то стан број ... у

улици ... број ..., по структури трособан, површине 75 м², постојећи на кат.парц. бр. ... уписан у ЛН број ... КО ... (раније ЗК.УЛ. бр. ... КО ...), ванкњижно власништво; од трећег лица ББ, трајно одузима имовина проистекла из кривичног дела и то стан број ... у улици ... број ..., по структури трособан, површине 61,28 м² постојећи на кат.парц. бр. ... уписан у ЛН број ... КО ... (раније ЗК.УЛ. бр. ... КО ...) и од трећег лица ВВ, трајно одузима имовина проистекла из кривичног дела и то стан број ..., улаз број ... улица ... број ... у ..., у ..., по структури четворособан, површине 100 м², постојећи на катастарској парцели ..., уписану у лист непокретности КО ..., ванкњижно власништво.

Против наведеног решења жалбе су изјавили:

-пуномоћник трећег лица ББ, адвокат Огњен Радић, због битних повреда одредаба кривичног поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и повреде кривичног закона, са предлогом да Апелациони суд у Београду усвоји жалбу, преиначи решење и одбије предлог за трајно одузимање имовине у односу на осуђеног ББ или да ожалбено решење укине и врати првостепеном суду на поновно одлучивање,

-пуномоћник осуђеног АА и трећег лица ББ, адвокат Далибор Катанчевић, због битних повреда одредаба кривичног поступка, повреде кривичног закона и Закона о одузимању имовине проистекле из кривичног дела и погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, са предлогом да Апелациони суд у Београду преиначи првостепено решење, тако што ће одбити захтев Тужилаштва за трајно одузимање наведене имовине као неоснован или да првостепено решење укине и предмет врати првостепеном суду на поновно одлучивање, али потпуно другом већу,

-пуномоћник трећег лица ВВ, адвокат Мирослав Ђорђевић, због битне повреде поступка, погрешно и нетачно утврђеног чињеничног стања и погрешне примене материјалног права, са предлогом да Апелациони суд у Београду преиначи првостепено решење и одбије захтев тужилаштва за одузимање имовине од трећег лица ВВ или да укине првостепено решење и врати првостепеном суду на поновно разматрање и одлучивање,

-треће лице ББ, са предлогом да Апелациони суд у Београду преиначи одлуку о трајном одузимању имовине од њега и стан од 61 м² врати у његово трајно власништво, и

-треће лице ВВ, због погрешно утврђеног чињеничног стања, са предлогом да Апелациони суд у Београду усвоји жалбу и преиначи првостепено побијано решење.

Апелациони суд у Београду, Посебно одељење за организовани криминал, је одржао седницу већа у смислу члана 47 став 3 Закона о одузимању имовине проистекле из кривичног дела у вези са чланом 447 став 2 ЗКП, у присуству јавног тужиоца Јавног тужилаштва за организовани криминал Наташе Трнинић, на којој је размотрио списе заједно са изјављеним жалбама и побијаним решењем, које је у смислу члана 467 став 1 ЗКП испитао у оквиру основа, дела и правца побијања који су истакнути у жалбама, те је након оцене жалбених навода и предлога одлучио као у изреци.

По мишљењу већа Апелационог суда у Београду, Посебног одељења, основано се изјављеним жалбама пуномоћника осуђеног АА и трећег лица ББ, адвоката Далибора Катанчевића, трећег лица ББ и његовог пуномоћника, адвоката Огњена Радића и трећег лица ВВ и њеног пуномоћника, адвоката Мирослава Ђорђевића указује да је првостепено решење захваћено битним повредама одредаба кривичног поступка, које се састоје у томе што је изрека неразумљива, противречна својим разлозима, а у образложењу решења нису наведени разлози о одлучним чињеницама, док су дати разлози потпуно нејасни, услед чега се ни правилност утврђеног чињеничног стања не може испитати.

Дајући у образложењу решења разлоге за своју одлуку да има места одузимању наведених непокретности, првостепени суд је у односу на стан број ... у улици ... број ... у ванкњижном власништву АА навео да је нашао да исти представља имовину проистеклу из кривичног дела, јер то произлази из доказа изведених током рочишта и то пре свега из уговора о купопродаји непокретности закљученог дана 26. априла 2007. године између ГГ, као продавца и АА као купца, а из потврде Републичког фонда ПИО, Дирекција фонда у Београду од 02.06.2020. године произлази да осуђени није поседовао законите приходе којима је могао да финансира куповину наведеног стана. Првостепени суд сматра да ванкњижно власништво није препрека за одузимање наведене имовине, јер иако је уговор о купопродаји раскинут, истог дана када је раскинут, закључен је нови уговор којим је ГГ располагао тим истим станом тако што је закључио нови уговор о купопродаји са ДД, што по налажењу првостепеног суда није од утицаја на доношење другачије одлуке, јер сматра да је уговорни однос ГГ и ДД, искључиво имао за циљ осујећење одузимања имовине од осуђеног АА и представља фиктиван правни посао који има за циљ да прикаже АА као лице које не поседује било какву непокретност. Да се ради о фиктивном располагању наведеним станом, по оцени првостепеног суда указује то да из признаница у списима произлази да је ДД рате за куповину стана наводно дао једну у новембру 2008. године, а другу јуна 2009. године, док је још увек на снази био уговор између ГГ и АА, имајући у виду да је раскид уговора о купопродаји снабдевен датумом 08.12.2009. године. Првостепени суд је навео да је имао у виду и пресуде донете у парничним поступцима, и то Првог основног суда у Београду 63П. 72158/10 од 29.06.2010. године и Вишег суда у Београду 16П. 1461/20 од 24.02.2021. године, али да исте нису од утицаја на одлуку, имајући у виду да је предмет поступка трајно одузимање имовине, односно утврђивање да ли је имовина власника-осуђеног АА у очигледној несразмери са његовим законитим приходима.

У односу на стан број ... у улици ... бр. ..., који је предмет одузимања од ББ, који се налази у његовом ванкњижном власништву, првостепени суд је нашао да представља имовину проистеклу из кривичног дела и да има места одузимању исте, посебно имајући у виду датум закључивања уговора и да из потврда Републичког фонда ПИО – Дирекција фонда у Београду од 02.09.2020. године, произлази да нема података о стажу осигурања, зарадама, накнадама зарада и др. и да се за ББ не врши исплата пензије. Првостепени суд наводи да је имао у виду наводе трећег лица и његовог пуномоћника и приложене доказе да је ББ имао законитих прихода, али је нашао да исти нису од утицаја на одлуку у овој правној ствари, јер ово лице није успело да докаже по ком основу му је уплаћен новац, нити је доказано да је наведеним новцем извршена уплата цене за куповину непокретности, имајући у виду да иако је била уплата на девизни рачун, исти новац није трансферисан и на тај начин евентуално исплаћен наведени

стан, што би било животно и логично. Првостепени суд сматра да је предметни стан купљен незаконитим приходима осуђеног АА, а да се у циљу осуђења одузимања као купац појављује његов рођени брат ББ, који није имао законито стечене приходе за куповину стана.

У односу на стан број ..., улаз број ..., улица ... бр. ..., који је предмет одузимања од трећег лица ВВ, који је у њеном ванкњижном власништву, суд је имао у виду уговор о купопродаји непокретности закључен између ЂЂ, као продавца и ВВ, као купца, од 20.03.2009. године, Ов.бр.2929/2009, уверења Републичког фонда ПИО – Дирекција фонда у Београду од 02.09.2020. године, из ког произлази да треће лице ВВ није поседовала законите приходе којима је могла да финансира куповину наведеног стана уз цену која је одређена, па по оцени суда, средства у износу од 198.500 евра потичу из незаконитих прихода АА, имајући у виду да је ВВ сестра ЕЕ, супруге ББ, брата осуђеног АА, а суд није прихватио наводе трећег лица и пуномоћника да наведена средства потичу од породичне уштеђевине, односно од позајмице, јер је уговор о купопродаји закључен дана 19.03.2009. године, а уговор о зајму дана 19.12.2005. године, више од три године пре куповине споменуте непокретности, при чему треће лице и њен пуномоћник нису доказали уплату наведеног новчаног износа по основу уговора о зајму, нити трансфер средстава од позајмице или из породичне уштеђевине продавцу стана ЂЂ. Првостепени суд је имао у виду и чињеницу да из службене белешке Јединице за финансијске истраге од 22.02.2010. године, произлази да су полицијски службеници Јединице за финансијске истраге приликом вршења провере и разговора са ЕЕ, супругом брата АА, у стану број ... на адреси ... бр. ..., који се одузима од АА, затекли треће лице ВВ, што по оцени првостепеног суда указује да су средства за куповину сва три стана која су предмет одузимања из незаконитих прихода правноснажно осуђеног АА.

Такође, првостепени суд је у побијаном решењу навео да је одбио предлог за извођење доказа које је предложио пуномоћник оштећеног АА и трећег лица ББ, да се испитају сведоци ГГ, ДД, ЖЖ и ЗЗ, као непотребни, налазећи да је чињенично стање довољно расветљено и утврђено и да би испитивање ових сведока само водило непотребном одуговлачењу поступка.

Међутим, по оцени овог суда, изнети чињенични и правни закључци првостепеног суда на којима се побијано решење заснива се за сада не могу прихватити као јасни и довољни, јер, како се то основано истиче у изјављеним жалбама, решење не садржи аргументоване и адекватне разлоге о одлучним чињеницама, док су поједине одлучне чињенице од значаја за правилно и законито пресуђење остале неутврђене и недовољно разјашњене, због чега је, у смислу члана 458 ЗКП, укидање првостепеног решења било нужно.

У односу на стан број ... у улици ... број ..., основано се у жалби адвоката Далибора Катанчевића указује да су разлози првостепеног суда о оцени власништва на предметном стану паушални и недовољни. Наиме, првостепени суд од АА одузима имовину као од ванкњижог власника истовремено налазећи да је својина фиктивно пренета на ДД. При томе одбија предлог да се на околности куповине стана испитају ДД као купац спорног стана и ГГ као продавац истог, али за такву своју одлуку није дао уверљиве разлоге, посебно имајући у виду то да се и јавни тужилац на припремном

рочишту дана 04.07.2023. године сложила са испитивањем ових лица. Истовремено, првостепени суд није ценио ни пресуде Првог основног суда у Београду 63П. 72158/10 од 29.06.2010. године и Вишег суда у Београду 16П. 1461/20 од 24.02.2021. године, којима је тужена Република Србија обавезана да врати у државину ДД наведени стан, већ је само навео да је нашао да ове пресуде нису од утицаја на одлуку у овој кривичноправној ствари, не дајући за то јасне и уверљиве разлоге, иако је исте било потребно довести у везу са статусом ДД у циљу утврђивања потпуног и правилног чињеничног стања.

У односу на стан број ... у улици ... број ... првостепени суд је у побијаном решењу навео да је треће лице ББ дао своје изјашњење на главном рочишту, али исто није интерпретирао и није ценио, па се основано у жалби адвоката Далибора Катанчевића указује да је на тај начин првостепени суд начинио битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438 став 2 тачка 2 ЗКП, јер у одлуци није навео разлоге о чињеницама које су предмет доказивања. Првостепени суд је био дужан да изјашњење овог лица оцени у вези са изведеним доказима или пак да га испита као сведока у циљу утврђивања потпуног и правилног чињеничног стања. Осим тога, првостепени суд је у односу на ово лице пропустио да у побијаном решењу наведе разлоге у погледу документације која је прибављена путем међународне правне помоћи по замолници од 07.08.2020. године – података о осигурању (М1/М2), о стажу и осигурању, заради, накнади зараде и основици осигурања (М-4), у вези са чињеницом да је исти у периоду пре куповине спорне непокретности био у радном односу и остваривао зараду, а у које је извршио увид, али није навео како исте оцењује.

Такође се основано у жалби ВВ и њеног пуномоћника указује да у првостепеном поступку није на несумњив начин утврђена повезаност ВВ са окривљеним АА, јер то што је према службеној белешци Јединице за финансијске истраге приликом вршења провера и разговора са ЕЕ, затечена у стану број ... на адреси, није довољно за закључак да је стан број ..., улаз број ..., улица ... бр. ... купљен средствима АА, при чему првостепени суд не даје разлоге у односу на службену белешку о обавештењу примљеном од ВВ УКП СБПОК-ЈФИ број КУ-13/10 од 10.02.2010. године састављену у смислу члана 504ђ, а у коју је извршио увид.

Имајући у виду да су првостепеним решењем учињене наведене битне повреде одредаба кривичног поступка, услед којих се ни чињенично стање за сада није могло са сигурношћу испитати, Апелациони суд у Београду, Посебно одељење, је укинуо побијано решење и предмет упутио првостепеном суду на поновно одлучивање.

У поновном поступку, првостепени суд ће отклонити битне повреде одредаба кривичног поступка на које му је указано овим решењем и у вези са тим поново извести и свестрано оценити све расположиве доказе, испитати ДД и ГГ и по потреби извести и друге доказе у циљу утврђивања правилног и потпуног чињеничног стања, а потом у образложењу изнети чињенице које је утврдио у поступку и из којих разлога их узима као доказане или недоказане, дајући при томе нарочиту оцену веродостојности противречних доказа и којим се разлозима руководио при утврђивању да су испуњени законски услови за трајно одузимање предметне имовине, узевши у обзир и остале жалбене наводе, на које у овом решењу није посебно указано, након чега ће бити у могућности да донесе јасну, правилну и закониту одлуку која не би могла бити

доведена у сумњу.

С обзиром на наведено, Апелациони суд у Београду, Посебно одељење, је применом одредбе члана 48 став 1 Закона о одузимању имовине проистекле из кривичног дела донео одлуку као у изреци решења.

Записничар
Оливера Мандић Јоксић, с.р.

Председник већа-судија
Мирјана Поповић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Јасмина Ђокић